

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 12 juli 2017 in kort geding

Kenmerk: KG 17/12

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen in het kort geding van

1. de maatschap **A.**,
gevestigd te Z.,
2. **B.**,
wonende te Y.,
3. **C.**,
wonende te X.,
4. **D.**,
wonende te W.,
eisers,
gemachtigde: mr. drs. P. Bergkamp,

tegen:

de coöperatie **E.**,
gevestigd te V.,
verweerster,
gemachtigde: mr. drs. B. van der Kamp.

Eisers worden hierna afzonderlijk aangeduid als 'de maatschap' (eiseres 1), 'eiseres 2', 'eiseres 3' respectievelijk 'eiser 4'. De eisers 2-4 worden tezamen ook aangeduid als 'de artsen-microbioloog'.

1. De procedure

- 1.1 Eisers hebben met een brief van 7 juni 2017 van hun gemachtigde dit kort geding aanhangig gemaakt. Met een memorie van eis van 23 juni 2017 hebben zij verzocht dat het Scheidsgerecht bij arbitraal vonnis in kort geding:
 1. indien (de Raad van Bestuur van) het F. te V. een besluit neemt tot overdracht/afstoting van het medisch microbiologisch laboratorium in het F. te V. [verweerster] gebiedt om de overeenkomst van opdracht die op 30 december 2014 is gesloten tussen de E. en de A. op de sinds 1 januari 2015 gebruikelijke wijze na te komen door in het F. te V. een medisch-microbiologisch laboratorium te handhaven zolang deze overeenkomst van opdracht tussen partijen geldt op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag of gedeelte van een dag dat verweerder niet aan dit gebod voldoet,
 2. [verweerster] verbiedt om eraan mee te werken dat het medisch microbiologisch laboratorium in het F. te V. wordt afgestoten en verplaatst naar de G. te H. op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag of gedeelte van een dag dat [verweerster] niet aan dit verbod voldoet,
 3. [verweerster] gebiedt om (de Raad van Bestuur van) het F. binnen drie dagen na dagtekening van het arbitrale vonnis schriftelijk te sommeren om binnen drie dagen na dagtekening van deze sommatiebrief onvoorwaardelijk te bevestigen dat zij de overeenkomst van opdracht

die [verweerster] met het F. heeft gesloten volledig na zal komen door in het F. te V. een medisch microbiologisch laboratorium te handhaven zolang deze overeenkomst van opdracht tussen partijen geldt op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag of gedeelte van een dag dat verweerder niet aan dit gebod voldoet,

4. indien (de Raad van Bestuur van) het F. niet aan het onder 3 gevorderde gebod voldoet, [verweerster] (de Coöperatieve Vereniging E.) gebiedt om binnen één week nadat de termijn van zes dagen (tweemaal drie dagen) in het onder 3 gevorderde gebod is verstreken een kort geding ten overstaan van het Scheidsgerecht Gezondheidszorg aanhangig te maken tegen de Stichting F. waarin wordt gevorderd dat het F. wordt veroordeeld om in V. een medisch microbiologisch laboratorium te handhaven zolang de overeenkomst van opdracht die is gesloten tussen het F. en het MSB V. en/of de overeenkomst van opdracht die is gesloten tussen het MSB V. en het A. geldt op straffe van een dwangsom van € 10.000,= voor iedere dag of gedeelte van een dag dat verweerder niet aan dit gebod voldoet,

althans zodanige voorzieningen te treffen als naar het oordeel van de voorzitter van het Scheidsgerecht Gezondheidszorg passend is met veroordeling van [verweerster] in de kosten van dit kort geding en met veroordeling van [verweerster] tot betaling van (een bijdrage in) de kosten van rechtsbijstand van eisers.

Bij deze memorie zijn producties gevoegd (genummerd 1-29).

- 1.2 Met brieven van 28 en 29 juni 2017 heeft de gemachtigde van eisers nadere producties ingezonden (respectievelijk genummerd 30 en 31). Tijdens de in 1.4 te vermelden mondelinge behandeling heeft de gemachtigde van verweerster verklaard dat hij de brief van 29 juni 2017 en de daarbij gevoegde productie (31) niet heeft ontvangen. Ter zitting is vastgesteld dat deze productie de niet ondertekende maar overigens gelijklopende conceptversie is van de overeenkomst die verweerster zelf (in ondertekende vorm) als productie 3 in het geding heeft gebracht.
- 1.3 Verweerster heeft met een memorie van antwoord van 29 juni 2017 verweer gevoerd. Zij heeft daarbij geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van eisers, althans van de eisers 2-4, tot afwijzing van de vorderingen en tot hoofdelijke veroordeling in de proceskosten met de bepaling dat over de proceskostenveroordelingen wettelijke rente verschuldigd zal zijn met ingang van veertien dagen na de datum van de uitspraak, uitvoerbaar bij voorraad.
Bij deze memorie zijn eveneens producties gevoegd (genummerd 1-6).
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 3 juli 2017. Aan de zijde van eisers waren aanwezig I. (voorzitter van de maatschap), eiser 4 in persoon en J. (HRM-adviseur van de maatschap), bijgestaan door de gemachtigde van eisers en vergezeld door K., voorzitter van de L. (L.). Aan de zijde van verweerster was aanwezig M. (voorzitter), bijgestaan door de gemachtigde van verweerster en vergezeld door N., de raadsman van de stichting die het hierna te noemen ziekenhuis te V. in stand houdt.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1 De eisers 2-4 zijn allen arts-microbioloog. Zij zijn werkzaam als vrijgevestigd medisch specialist in het A. te Z. (hierna: het A.) en lid van de maatschap. Zij zijn tevens als vrijgevestigd medisch specialist werkzaam in het F. te V. (hierna: het F.), en wel voor in totaal 0,9 fte. Tot 1 januari 2015 waren de artsen-microbioloog in elk van beide ziekenhuizen werkzaam op basis van een toelatingsovereenkomst (eiseres 2 sinds 1992, eiseres 3 sinds 2013 en eiser 4 sinds 2014). Na 1 januari 2015 zijn zij lid gebleven van de medische staf van het desbetreffende ziekenhuis. Zij zijn geen lid geworden van verweerster. De dienstverlening van de artsen-microbioloog in het F. is met ingang van 1 januari 2015 voortgezet op basis van een Overeenkomst van opdracht (hierna: de Overeenkomst) tussen de maatschap en verweerster. De Overeenkomst is ondertekend op 30 december 2014.

- 2.2 In de Overeenkomst worden als de 'Partijen' aangeduid enerzijds verweerster (als 'de opdrachtgever') en anderzijds de maatschap (als 'de opdrachtnemer'). In de considerans van de Overeenkomst is vermeld dat deze partijen een samenwerking wensen aan te gaan waarbij verweerster aan de maatschap opdracht geeft tot het verlenen van medisch-specialistische zorg op 'nader te omschrijven gebieden'. In de Overeenkomst is het F. aangeduid als het 'Ziekenhuis', verweerster als 'de Coöperatie' en de maatschap als 'de Maatschap'. Het begrip 'Professionele Standaard' is omschreven als '*het medisch handelen dat binnen het medisch specialisme aanvaard en gebruikelijk is, rekening houdend met de stand van de medisch[e] wetenschap, wet- en regelgeving, medische ethiek en de door de beroepsgroep opgestelde (kwaliteits- en veiligheids-) richtlijnen, protocollen en standaarden*'. Uit artikel 1 lid 2 volgt dat de Overeenkomst betrekking heeft op de medische microbiologie, de dermatologie, de reumatologie en de pathologie. Voorts kent de Overeenkomst onder meer de volgende bepalingen:

Art. 3 Continuïteit

1. *De Maatschap draagt zorg voor de continuïteit van de werkzaamheden van de in het kader van deze overeenkomst in te zetten Medisch Specialisten (...) en de Coöperatie faciliteert (op basis van haar Samenwerkingsovereenkomst met het Ziekenhuis) de continuïteit van de verpleging en verzorging van de patiënten die zich hebben toevertrouwd aan de zorg van [de medisch Specialisten en/of] het Ziekenhuis.*

(...)

Art. 4 - Middelen en personeel

1. *De Coöperatie draagt er zorg voor dat het Ziekenhuis naar beste vermogen naar de stand van de wetenschap de voor het leveren van de Medisch Specialistische Zorg redelijkerwijs benodigde ruimten, apparatuur, ruimte, materialen, ondersteunend personeel en andere benodigdheden conform gangbare standaarden aan de Medisch Specialisten beschikbaar stelt, zodanig dat de Medisch Specialistische Zorg passend bij het Zorgprofiel conform de geldende Professionele Standaard kan worden verleend.*
2. *De Medisch Specialisten zijn gehouden op passende en kosteneffectieve wijze gebruik te maken van de beschikbare middelen en bij te dragen aan een efficiënte bedrijfsvoering bij de Coöperatie en in het Ziekenhuis.*
3. *Partijen nemen over en weer de vereiste zorgvuldigheid in acht ten aanzien van deze beschikbaar gestelde middelen en ondersteunend personeel.*
4. *Indien de Maatschap andere middelen willen gebruiken dan beschikbaar worden gesteld door of namens de Coöperatie, of personeel in eigen dienst, niet zijnde Medisch Specialisten, in het Ziekenhuis wil laten werken, doet zij dit uitsluitend in overleg met de Coöperatie. De Maatschap is ermee bekend, dat de Coöperatie hierover in voorkomende gevallen overleg zal dienen te hebben met het Ziekenhuis.*

Art. 5 - Samenwerking

De Medisch Specialisten verzorgen binnen hun Vakgroep de continuïteit van de desbetreffende patiëntenzorg. Naast afstemming inzake productie, kwaliteit, continuïteit en beschikbaarheid zullen de Medisch Specialisten zorg dragen voor de goede verhouding in collegialiteit en teamgeest binnen de Vakgroep en binnen het Ziekenhuis.

(...)

Art. 12 – Algemene aanwijzingsbevoegdheid

1. De Coöperatie kan de Maatschap aanwijzingen – non-actiefstelling, berisping, schorsing – geven omtrent de kwaliteit en veiligheid en de organisatie en administratie van de zorg. De aanwijzingen hebben geen betrekking op de medisch inhoudelijke zorg aan individuele patiënten en treden niet in de verantwoordelijkheid van de Medisch Specialisten die voortvloeit uit de voor hen geldende en breed gedragen Professionele Standaard.

(...)

Art. 14 - Duur van de overeenkomst

De onderhavige Overeenkomst wordt aangegaan met ingang van 1 januari 2015 en eindigt per 31 december 2019, waarna de overeenkomst, behoudens tijdige opzegging door één der partijen, steeds voor een periode van één kalenderjaar zal worden verlengd.

Art. 15 - Opzegging

1. Beide partijen kunnen de Overeenkomst door opzegging beëindigen:
 - a. indien de wederpartij ondanks waarschuwing ernstig in verzuim blijft met de nakoming van deze Overeenkomst;
 - b. indien wegens gebrek aan samenwerking door de wederpartij voortzetting van de Overeenkomst redelijkerwijs niet kan worden gevegd;
 - c. op grond van (overige) omstandigheden, welke van dien aard zijn dat redelijkerwijs niet kan worden verlangd de Overeenkomst in stand te houden.
 - d. in geval van surseance van betaling van de wederpartij.
2. De opzegging als bedoeld in dit artikel zal bij aangetekend schrijven moeten geschieden met vermelding van de gronden waarop zij berust, terwijl bij deze opzegging een termijn in acht zal worden genomen van een jaar.
3. De partij tegen wie de opzegging is gericht kan uiterlijk binnen 30 dagen na verzending van het aangetekend schrijven als bedoeld in het vorige lid beroep instellen bij het Scheidsgerecht Gezondheidszorg. Op deze termijn is de Algemene termijnenwet van toepassing.
4. De Overeenkomst neemt zonder opzegging een einde
 - a. in geval van faillissement van de wederpartij;
 - b. in geval van ontbinding van de wederpartij;
 - c. in geval van liquidatie van de wederpartij.
5. Alvorens over te gaan tot opzegging van de Overeenkomst op grond van omstandigheden als bedoeld in lid 1 van dit artikel treden partijen met elkaar in overleg om te bezien of deze omstandigheden redelijkerwijs kunnen worden opgevangen door een wijziging van de Overeenkomst.

(...)

Art. 17 – Concurrentiebeding

1. Partijen houden rekening met elkaars gerechtvaardigde belangen en de continuïteit van de in het Ziekenhuis verleende en te verlenen zorg.

(...)

Art. 20 – Geschillenregeling

1. Partijen trachten alle geschillen welke mochten ontstaan naar aanleiding van deze Overeenkomst bij voorkeur in onderling overleg tot een oplossing te brengen, zonodig met behulp van een in gezamenlijk overleg te benoemen bemiddelaar (mediator).
2. Indien met betrekking tot geschillen door partijen geen vergelijk wordt bereikt of redelijkerwijs niet kan worden verwacht zullen deze geschillen worden beslecht door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg overeenkomstig zijn dan geldend reglement.

- 2.3 Het A. en het F. beschikken elk over een eigen laboratorium voor medische microbiologie (hierna: een MML). De raad van bestuur van de stichting die het F. in stand houdt (hierna: de RvB van het F.) zoekt sinds 2014 naar alternatieven voor het eigen MML, waarvan het personeel – afgezien van de eisers 2-4 – in dienst van de stichting is. In 2016 heeft dit onderzoek zich in het bij-

zonder gericht op uitbesteding ('outsourcing') van de desbetreffende laboratoriumwerkzaamheden aan een derde. Hiervoor had de RvB van het F. een stichting genaamd 'O.' te H. (hierna: G.) op het oog.

- 2.4 Met een brief van 20 oktober 2016 heeft eiseres aan verweerster het dringende verzoek gedaan om te voorkomen dat het MML V. zou worden uitbesteed conform het voornemen van de RvB van het F.. Eiseres heeft in deze brief onder meer vermeld dat de artsen-microbiologen niet meer in staat zijn kwalitatief verantwoorde en patiëntveilige zorg te verlenen als de contractuele relatie tussen hen en het MML wordt verbroken. Volgens hen zou een uitbesteding van het MML V. ook in strijd zijn met de Overeenkomst. Bij deze brief was als bijlage een brief van 7 oktober 2016 van K., de voorzitter van de L. , gevoegd. Daarin schrijft K. onder meer dat in het beroepsprofiel van de arts-microbioloog de taken laboratoriumdiagnostiek en intercollegiaal consult sterk vervlochten en niet te scheiden zijn zonder dat de kwaliteit en de vervulling van de functie worden aangetast. Het betreft hier een zogeheten geïntegreerde taakset. De brief van 7 oktober 2016 verwijst ook naar een rapport van de inspectie van de gezondheidszorg uit 2008 dat onder meer inhoudt dat de arts-microbioloog van het laboratorium altijd lid van de medische staf van alle ziekenhuizen die het laboratorium bedient moet zijn, ook als het een zelfstandig laboratorium betreft. De noodzaak daartoe volgt uit de klinische taken van de arts-microbioloog, zo vermeldt dit rapport.
- 2.5 Verweerster heeft op de brief van 20 oktober 2016 van eiseres gereageerd met een ontvangstbevestiging van 1 november 2016, waarin verder is vermeld dat het bestuur van verweerster, na overleg met 'relevante partijen', 'binnen een redelijke termijn' zal antwoorden. Eiseres heeft op 6 december 2016 en op 9 februari 2017 rappels verzonden aan verweerster.
- 2.6 Op 31 oktober 2016 heeft de raad van bestuur van de stichting die het A. in stand houdt (hierna: de RvB van het A.), een offerte aan het F. uitgebracht voor een andere oplossing, te weten de mogelijke overneming van het MML van het F. door het A. . Op 13 februari 2017 heeft de RvB van het F. de RvB van het A. per brief geïnformeerd over het (voorgenomen) besluit tot sluiting van het eigen MML en uitbesteding van de desbetreffende werkzaamheden aan G.. Met een memo van 17 mei 2017 heeft de RvB van het F. aan het bestuur van de Vereniging medische staf van het F. onder meer het volgende meegedeeld:

'De directie heeft ervoor gekozen om de Artsen Medisch Microbioloog alleen procesmatig en niet inhoudelijk te informeren in de loop van het traject. De reden daarvoor is dat de directie een eigen, zakelijke, afweging moet maken. Zij heeft ervoor gekozen om een onafhankelijk proces te lopen en zich te laten informeren buiten de Artsen Medisch Microbioloog om. Overigens hebben de Artsen Medisch Microbioloog meerdere keren aangegeven dat er een duidelijke relatie moet zijn tussen een laboratorium en de Artsen Medisch Microbioloog. De Artsen Medisch Microbioloog zullen benaderd worden door de G. hoe die samenwerking inhoud gegeven kan worden.'

- 2.7 Het verslag van de algemene ledenvergadering van de Vereniging medische staf van het F. van 12 juni 2017 houdt onder meer het volgende in:

'Medische microbiologie

De microbiologen hebben zich voor vanavond afgemeld, gezien de emoties die deze situatie bij hen oproept. Het stafbestuur heeft een positief advies gegeven over de kwaliteitsvraag over uitbesteding aan de G.. M.b.t. het menselijk aspect kan de staf zich inleven in de gevoelens van de microbiologen. Besloten wordt dat er namens alle GVV-ers een brief zal worden gestuurd naar de microbiologen, waarin zij hun medeleven betuigen en waardering uitspreken over de goede samenwerking in het verleden. Ook hopen de stafleden dat de MB met de G. verder in zee gaan, zodat de samenwerking met de huidige MB voortgezet kan worden. Op de vraag of de microbiologen schadeloos gesteld worden voor verlies aan inkomen en goodwill, wordt aangegeven dat hierover juridische processen

lopen en gesprekken met het MSB [zijnde verweerster, toevoeging Scheidsgerecht]. Verwachting is dat er via het scheidsgerecht een uitspraak zal komen.

Directie geeft aan dat het nooit de bedoeling is geweest de microbiologen "af te serveren". Directie begrijpt hun emotie, maar is tot dit besluit gekomen om behoud van werkgelegenheid en continuïteit van F. te kunnen borgen. Het verwijt van de microbiologen dat zij niet betrokken zouden zijn geweest bij het proces, is te begrijpen maar is bewuste keuze geweest van directie om tot een onafhankelijk besluit te komen. Besluit om met A. niet verder te gaan had te maken met de voorwaarden die door A. werden gesteld (staartverplichting, waardoor het hele personeel teruggenomen moest worden als over 5 jaar besloten zou worden weg te gaan en minimale afname van 90%). De staartverplichting leverde een aanzienlijk financieel risico op.

De G. heeft aangegeven met de microbiologen in gesprek te willen gaan over eventuele mogelijkheden.'

- 2.8 Een memo van 19 juni 2017 van de (overige) leden van de Vereniging medische staf van het F. aan de artsen-microbiologen houdt het volgende in:

'Tijdens de algemene ledenvergadering van 12 juni 2017 is door de stafleden gesproken over het besluit de medische microbiologie uit te besteden aan de G..

De collegae die tijdens deze vergadering aanwezig waren voelen en leven mee met de persoonlijke gevolgen die dit besluit voor jullie microbiologen heeft. In de vergaderingen die zijn geweest is door meerdere collegae herhaaldelijk genoemd dat zij onder de indruk waren van de medische kwaliteit en het service level van jullie microbiologen.

Echter is er geen actiebereidheid tegen het bestuur om het besluit tot outsourcen teniet te doen. Het vertrouwen van de staf naar de raad van bestuur is door de procedure niet geschaad.

In de vergadering heerste bij ieder een dubbel gevoel. Enerzijds het begrip voor bestuur en anderzijds de gevolgen voor jullie als collega's van de medische staf.

De wens bij de gehele aanwezige staf is om jullie als collega's te behouden. Wij hopen daarom dat jullie toch in gesprek komen met de G. en ons bestuur om tot een samenwerking te komen waardoor onze wegen niet hoeven te scheiden.'

- 2.9 De RvB van het F. heeft het in 2.7 bedoelde voorgenomen besluit voorgelegd aan onder meer de ondernemingsraad en de cliëntenraad van het F. en aan vakbonden. Deze gremia hebben positief geadviseerd.

- 2.10 De gemachtigde van eisers heeft met een brief van 6 juni 2017 (opnieuw verzonden op 16 juni 2017) aan (de algemeen directeur van) het F. verzocht om geen gevolg te geven aan het voorgenomen besluit om de laboratoriumactiviteiten over te dragen aan G.. Blijkens een brief van 22 juni 2017 van de raadsman van het F. aan de gemachtigde van eisers is het F. niet bereid het verzoek in te willigen. Hieraan is onder meer het volgende toegevoegd:

'Vooropgesteld zij dat het F. bij het MSB V. [zijnde verweerster, toevoeging Scheidsgerecht] medische specialistische zorg inkoop, waar de medische microbiologie een onderdeel van is. Omdat het MSB V. geen eigen microbiologen heeft, heeft zij een overeenkomst gesloten met het A. [zijnde eisers, toevoeging Scheidsgerecht] voor het leveren van microbiologische zorg. Het Medisch Microbiologische Laboratorium (verder: MML) van het F. maakt geen onderdeel uit van de ingekochte medisch specialistische zorg. Het MML is eigendom van het F. en het aldaar werkzame personeel is in dienst van het F..

Anders dan u stelt impliceert de inkoop van medische microbiologische zorg bij het MSB V. derhalve niet dat het F. ook zelf een MML binnen de muren van het ziekenhuis in stand moet houden. Het staat het F. vrij om een MML op een andere locatie te houden en/of laboratoriumdiensten in te kopen bij een derde partij. Het F. heeft – zoals uw cliënte bekend is – offertes opgevraagd bij zowel de G. als het A. . De offerte van het A. , die in nauw overleg met de medisch microbiologen verbonden aan het A. tot stand is gekomen, gaat eveneens uit van het staken van een zelfstandig MML in V.. Dit toont

reeds aan dat het hebben van een eigen MML op de locatie in V. geen noodzakelijke voorwaarde is voor de uitvoering van de medisch specialistische zorg op het gebied van de medische microbiologie.

Zoals ook uit punt (...) van uw brief van 6 juni jl. blijkt is niet de locatie van het MML zozeer de issue, maar gaat het om het financiële belang van de medisch microbiologen bij een eventuele voortijdige beëindiging van de tussen het MSB V. en A. gesloten overeenkomst inzake de medische microbiologische zorg. Hoewel het F. geen partij is bij die overeenkomst, heeft zij oog voor de positie van de medisch microbiologen. Het is voor het F., anders dan voor het A., echter nog geen gegeven dat het uitbesteden van het MML ook betekent dat ook de overeenkomsten tussen het F. en het MSB V. en die tussen het MSB V. en het A. eerder dan tegen 31 december 2019 dienen te worden beëindigd. De overeenkomst met het MSB V. ten aanzien van de medische microbiologische zorg is door het F. ook (nog) niet opgezegd.

Het F. is nog in gesprek met het MSB V. en de G. over de invulling van specifieke voorwaarden, de overgangdatum en de inhoud van de voorgenomen samenwerking. Zodra daar meer duidelijk over is, zouden partijen (het F., het MSB V. en het A.) om de tafel kunnen gaan om de praktische gevolgen van de uitbesteding van het MML aan de G. en de positie van de aan het A. verbonden medisch microbiologen te bespreken. Voorwaarde is wel dat het aangekondigde kort geding bij het Scheidsrecht voor de Gezondheidszorg jegens het MSB V. wordt ingetrokken.

Graag verneem ik of het A. openstaat voor het benoemde tripartite overleg.'

3. Het geschil

- 3.1 Eisers hebben – verkort weergegeven – hun in 1.1 weergegeven vorderingen als volgt toegelicht. De RvB van bestuur van het F. gaat er kennelijk, maar ten onrechte, van uit (i) dat hij met de positie van de artsen-microbiologen (de eisers 2-4) geen rekening behoeft te houden, (ii) dat de Overeenkomst eenvoudig kan worden ontbonden of beëindigd, (iii) dat de artsen-microbioloog hun praktijk in het F. beëindigen zodra het MML aan G. wordt uitbesteed, (iv) dat er vanaf dat moment een vaste microbioloog van G. in het F. komt werken en (v) dat de artsen-microbioloog maar moeten zien dat ze met G. tot enige regeling komen. Het besluit van verweerster om met de maatschap een overeenkomst te sluiten voor de initiële termijn van vijf jaren, die is ingegaan op 1 januari 2015, impliceert de verplichting om een MML in het F. in stand te houden. Dat MML was aanwezig op 1 januari 2015 en zal er moeten blijven, tenzij een nieuwe afspraak gemaakt wordt, die bijvoorbeeld inhoudt dat het MML wordt verplaatst van het F. naar het A.. Deze optie is voor de artsen-microbioloog acceptabel, omdat zij leiding geven aan het MML in het A.. Verweerster dient in elk geval op grond van de Overeenkomst ervoor te zorgen dat het F., in overeenstemming met de geldende professionele standaard, waarborgt dat de artsen-microbioloog een eigen laboratorium ter beschikking hebben. Het F. en verweerster zijn daartoe temeer verplicht omdat zij rekening dienen te houden met de belangen van de artsen-microbioloog, van wie er twee nog maar enkele jaren geleden zijn geworven. Verweerster schiet toerekenbaar tekort in de nakoming van haar contractuele verplichting jegens eisers door zich niet of nauwelijks te verzetten tegen het besluit van de RvB van het F. om het MML over te dragen aan G.. Verweerster is verplicht haar contractuele wederpartij, het F., aan te spreken tot nakoming van de overeenkomst tussen haar, verweerster, en het F., zodat verweerster de overeenkomst met de maatschap kan nakomen. De inzet van dit kort geding is om te voorkomen dat het voorgenomen besluit van (de RvB van) het F. wordt uitgevoerd. In geval van uitvoering wordt het voor de artsen-microbiologen onmogelijk om de Overeenkomst na te komen. Op grond van hun professionele standaard dient er immers een directe band te bestaan met hun 'eigen' laboratorium.
- 3.2 Tegenover de stellingen van eisers heeft verweerster onder meer, en kort samengevat, het volgende aangevoerd. Eisers, en in elk geval de eisers 2-4, hebben geen belang – en *a fortiori* geen spoedeisend belang zoals voorzien in artikel 28 van het Arbitragereglement van het Scheidsrecht – bij hun vorderingen en dienen mede daarom niet-ontvankelijk te worden verklaard in de

ze vorderingen. Eisers hebben ook procedureel de eisen van het zojuist genoemde artikel niet in acht genomen. Bovendien hebben zij niet eerst de mogelijkheden van bemiddeling, zoals bedoeld in artikel 20 van de Overeenkomst, onderzocht. De eisers 2-4 zijn overigens niet te beschouwen als (directe) partijen bij de Overeenkomst. Afgezien daarvan bestaat voor haar, verweerster, op grond van de Overeenkomst niet de verplichting om een MML in stand te (doen) houden. Als medisch-specialistisch bedrijf is zij ook niet degene die het in het F. aanwezige MML in stand houdt. Daarom zijn de vorderingen onder 1 en 2 niet uitvoerbaar. Een verplichting tot het handhaven van een eigen MML in het F. vloeit ook niet voort uit de voorgeschiedenis van de Overeenkomst, noch uit de context van de verhouding van partijen of de gedragingen van de maatschap en van (de RvB van) het F. . Verweerster komt haar verplichtingen uit de Overeenkomst na en is voornemens dat te blijven doen. Zij heeft ook niet het voornemen om de Overeenkomst op te zeggen. De maatschap spreekt de verkeerde partij aan. Overigens heeft de maatschap geen (tripartite of zelfstandige) overeenkomst met het F. met betrekking tot het in stand houden van een eigen MML in het F.. De RvB van het F. heeft over zijn voorgenomen besluit alle betrokken partijen ('stakeholders') gehoord. Daartoe behoren de ondernemingsraad, de vakbonden en ook de aan het F. verbonden Vereniging medische staf, waarvan de eisers 2-4 lid zijn en die positief heeft geadviseerd over de *outsourcing* van het MML.

4. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht en de beslissingsmaatstaf

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 20 van de Overeenkomst en is op zichzelf – en in elk geval in zoverre, en afgezien van hetgeen hierna bij de bespreking van enkele prelabelle kwesties wordt overwogen – tussen partijen niet in geschil. Lid 2 van dit artikel verwijst naar geschilbeslechting door het Scheidsgerecht 'overeenkomstig zijn dan geldende reglement'. Deze verwijzing, bezien in samenhang met de leden 1 en 2 van artikel 25 van het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht, heeft tot gevolg dat het Scheidsgerecht uitspraak zal doen bij arbitraal vonnis en zal beslissen naar de regelen des rechts.

5. De beoordeling van het geschil

Enkele prelabelle kwesties

- 5.1 Verweerster heeft betoogd dat deze zaak niet geschikt is om te worden behandeld in een kort geding. Zij acht geen spoedeisend belang aanwezig en betoogt ook dat eisers al lang bekend zijn met het voornemen van het F. om het eigen MML te sluiten en de desbetreffende diensten in te kopen bij G.. Dit verweer, voor zover al niet innerlijk tegenstrijdig, treft geen doel. Het belang van eisers bij voorzieningen zoals door hen gevraagd is – daargelaten hun recht daarop – onmiskenbaar. Zij weten niet wanneer het F. uitvoering zal geven aan zijn voornemen. Daarop hebben zij ook geen directe invloed. In deze situatie hebben zij een spoedeisend belang bij een beslissing in kort geding. Anders dan verweerster voorts heeft betoogd, zijn de afzonderlijke vorderingen niet reeds naar hun aard ongeschikt voor toewijzing in een kort geding. Eisers vorderen direct noch indirect een verklaring voor recht. Het gegeven dat het hier een kort geding betreft speelt wel een rol bij de inhoudelijke beoordeling van de vorderingen en de daarbij in acht te nemen terughoudendheid, maar leidt niet reeds op zichzelf tot de onmogelijkheid van toewijzing.
- 5.2 Verweerster heeft ook aangevoerd dat eisers ten onrechte, in strijd met het bepaalde in artikel 20 lid 1 van de Overeenkomst, geen voorafgaand overleg hebben gevoerd, zo nodig in het kader van mediation. Ook dit verweer slaagt niet. Het aangehaalde artikel van de Overeenkomst kan er niet toe leiden dat aan eisers de toegang tot de rechter – in dit geval die in een arbitraal kort geding – wordt ontzegd of dat zij daarin anderszins worden belemmerd. Bovendien past hun niet het verwijt dat zij niet hebben geprobeerd tot een oplossing in de minne te komen en verweerster onverhoeds in rechte hebben betrokken. Illustratief is de wijze waarop verweerster is omgegaan met de brief van 20 oktober 2016 van eiseres aan haar. Het is begrijpelijk dat verweerster enige tijd nodig had om tot een adequate reactie te komen. Het betrof immers een

kwestie waarbij diverse andere partijen, onder wie in de eerste plaats het F., betrokken waren. Het op 1 november 2016 toegezegde spoedige antwoord is echter, ondanks diverse rappels, uitgebleven. Daarbij kan in het midden blijven of verweerster, zoals zij (pas) ter zitting heeft meegedeeld, in maart 2017 een reactie heeft gestuurd. Ook als die door verweerster gestelde brief een inhoudelijke reactie zou hebben bevat, heeft verweerster er geen blijk van gegeven voldoende oog te hebben voor het evidente belang dat voor eisers, en in het bijzonder de eisers 2-4, op het spel stond. Zij kan zich er dan niet over beklagen dat eisers niet de weg van gesprekken of bemiddeling hebben gezocht.

- 5.3 Volgens verweerster hebben eisers bij het aanbrengen van dit kort geding niet gehandeld op de wijze die in artikel 28 lid 2 van het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht is voorgeschreven. Zij hebben de zaak immers niet met een aangetekende brief aangebracht, en bij het aanbrengen (op 7 mei 2017) was de memorie van eis niet bijgevoegd. Ook dit verweer heeft geen succes. Het voorschrift dat een vordering tot het treffen van een voorziening bij voorraad aanhangig wordt gemaakt bij aangetekende brief strekt ertoe dat over het verzenden van de desbetreffende aankondiging van de eisende partij geen onduidelijkheid kan ontstaan. Degene die ervoor kiest het kort geding met een gewone brief aanhangig te maken, draagt het risico dat het poststuk niet aankomt. Dat speelt hier niet. Tussen partijen is niet in geschil dat eisers met die brief van 7 mei 2017, waarvan verweerster direct een kopie heeft ontvangen, het kort geding hebben aangebracht. Verweerster is niet in enig te respecteren belang geschaad doordat deze zaak is aangebracht door middel van een gewone brief. Ook het voorschrift over het tegelijk meesturen van een schriftelijke memorie van eis bevat geen regel die op straffe van nietigheid – of welke andere sanctie ook – in acht moet worden genomen. Naar zijn aard heeft dit voorschrift slechts interne werking binnen het Scheidsgerecht. Aan de hand van de memorie van eis kan de voorzitter verdere beslissingen nemen, met inbegrip van die over de datum van behandeling. Voor de verwerende partij is wel van groot belang wanneer zij kennis kan nemen van de vordering. Dit aspect komt in 5.4 aan de orde.
- 5.4 Verweerster heeft in algemene zin aangevoerd dat zij een te korte tijd van voorbereiding heeft gehad. Terecht wijst zij erop dat zij pas op of kort na 23 mei 2017 bekend is geraakt met de memorie van eis. De termijn die toen nog resteerde tot een de mondelinge behandeling is echter niet zo kort dat zij niet de mogelijkheid tot adequaat verweer heeft gehad. Daarbij is ook rekening te houden met het gegeven dat verweerster al lange tijd wist welke kwestie er speelde. Het dossier was haar in algemene zin al lang bekend. De betrokken partijen hadden daarover ook gedurende lange tijd met elkaar gecorrespondeerd. Aan de eisen van hoor en wederhoor is voldaan. Verweerster heeft het hier besproken aspect tijdens de mondelinge behandeling onder meer toegelicht met de stelling dat zij – anders dan eisers hadden betoogd – wel degelijk inhoudelijk heeft gereageerd op het eerder genoemde dringende verzoek van 20 oktober 2016 van eisers. In de memorie van antwoord had zij niet gereageerd op het desbetreffende verwijt van eisers, maar ter zitting heeft zij melding gemaakt van een 'inhoudelijke' brief van 13 maart 2017 van haar aan eiseres. Zij heeft deze door haar bedoelde brief niet in het geding gebracht. Desgevraagd hebben de degenen die aan de zijde van eisers de mondelinge behandeling hebben bijgewoond verklaard dat zij niet bekend zijn met een brief van 13 maart 2017. In deze situatie is het bestaan van de bedoelde brief niet aannemelijk geworden en ook op dit punt kan verweerster zich niet beklagen over een te korte termijn van voorbereiding. Het uitblijven van een (tijdig) antwoord op de brief van 20 oktober 2016 was een prominente kwestie in de memorie van eis, en (de beantwoording van) deze brief betrof geen bagatel dat aanvankelijk aan de aandacht kan zijn ontsnapt. Ook het hier besproken prealabele verweer slaagt dus niet.
- 5.5 Verweerster heeft voorts betoogd dat de positie van de eisers 2-4 in deze zaak haar onduidelijk is en dat deze eisers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard. Het Scheidsgerecht volgt verweerster ook hierin niet. Eiseres is een maatschap waarvan de eisers 2-4 lid zijn. Zij kunnen dan – evenals alle andere leden van de maatschap – naast de maatschap als procespartij optreden. Ook de stelling van verweerster dat de vordering van eisers niet goed te verenigen is met de ei-

gen offerte van de stichting die het A. in stand houdt, gaat niet op. Daargelaten dat deze stichting niet te vereenzelvigen is met eisers, kunnen eisers niet geacht worden hun eventuele recht op de thans gevraagde voorzieningen te hebben verwerkt. Zij zijn in dit opzicht ook niet te kwalificeren als 'slechte verliezers' of als een partij die 'van twee walletjes eet', zoals verweerster het heeft geformuleerd. Als 'hun' ziekenhuis geen offerte zou hebben uitgebracht, zou hun wellicht het verwijt hebben getroffen dat zij niet alles hadden gedaan om de schade die door de plannen van het F. zou kunnen ontstaan, te beperken.

De inhoudelijke beoordeling

- 5.6 Bij de beoordeling van de vorderingen kan het volgende worden vooropgesteld. Een gegeven is dat het MML in het F. eigendom is van (de stichting achter) dit ziekenhuis. Ook het (niet-medische) personeel van dit MML is in dienst van deze stichting. Hieruit volgt dat verweerster niet zelf kan bepalen of het MML in stand blijft en wie daarover zeggenschap heeft.
- 5.7 Voorts kan als uitgangspunt dienen dat voor een juiste – aan de eisen van de hier in het geding zijnde professionele standaard beantwoordende – taakvervulling van een arts-microbioloog, en dus ook van de eisers 2-4, een *'geïntegreerde taakset'* nodig is. Dit betekent dat een arts-microbioloog die aan een ziekenhuis is verbonden en daarmee zorg verleent, verbonden moet zijn aan het laboratorium waarin de vereiste onderzoeken plaatsvinden en daarover zeggenschap moet hebben. Dit volgt uit de stukken die afkomstig zijn van de beroepsvereniging L. en door eisers in het geding zijn gebracht. Verweerster heeft de gelding van dit aspect van de standaard voor artsen-microbioloog ook niet tegengesproken.
- 5.8 De vordering van eisers strekt in alle onderdelen tot nakoming van de Overeenkomst. Zij stellen dat verweerster in diverse opzichten tekortschiet in die nakoming. Verweerster betwist dit. Deze standpunten maken het nodig dat het Scheidsgerecht – binnen de grenzen van dit kort geding – zijn oordeel geeft over de uitleg en de reikwijdte van de Overeenkomst. Daarbij is in de gegeven verhoudingen een complicatie dat eisers met hun vorderingen in de kern beogen dat de zij nauw betrokken blijven bij een MML dat ten dienste staat van het F., terwijl het MML dat deze functie thans vervult, zoals overwogen, niet aan verweerster toebehoort. De stichting die het F. in stand houdt is geen partij in dit kort geding. Een rechtstreekse contractuele band tussen eisers (of een of meer van hen) en die stichting is er ook niet. In deze procedure kan het Scheidsgerecht dus geen inhoudelijk oordeel geven over de rechtmatigheid van het handelen van de stichting. Dit laat onverlet dat wel een oordeel mogelijk is over stellingen van verweerster die (mede) de positie van de stichting betreffen. Een van deze stellingen houdt in dat de hier bedoelde stichting, verweerster en eiseres tot elkaar staan als een opdrachtgever, een hoofdaannemer en een door deze ingeschakelde onderaannemer. Deze vergelijking is niet onjuist, maar gaat niet op voor zover daarmee in zijn algemeenheid zou zijn bedoeld dat de stichting 'niets te maken heeft' met eisers. Dit geldt zeker niet voor zover het gaat om medische specialisten die werkzaam zijn in het ziekenhuis (het F.) van de stichting.
- 5.9 Bij de uitleg van de Overeenkomst in dit geschil vormt artikel 4 van de Overeenkomst een kernbepaling. Het artikel bevat enkele van de hoofdverplichtingen van partijen tegenover elkaar. In lid 1 is op verweerster de verplichting gelegd om er zorg voor te dragen dat – kort gezegd – het F. naar beste vermogen de in het ziekenhuis werkzame medisch specialisten zodanig faciliteert dat zij goede zorg kunnen verlenen, die past bij het *'Zorgprofiel'* dat in overeenstemming is met de voor het specialisme in kwestie geldende professionele standaard. Uit het in 5.7 vermelde volgt dat deze standaard een nauwe band tussen de arts-microbioloog en 'zijn' MML vereist. Dit betekent niet dat het desbetreffende MML gevestigd moet zijn op dezelfde locatie als die waarop de arts-microbioloog zijn (zorg)taak uitvoert, maar deze specialist moet wel inhoud kunnen geven aan de *'geïntegreerde taakset'*, die ook inhoudt dat hij metterdaad en effectief leiding kan geven aan het laboratoriumonderzoek in het MML. Over deze uitleg kan in redelijkheid geen misverstand bestaan, ook niet als rekening wordt gehouden met de terughoudendheid die in

een kort geding past. Geen van de (andere) bepalingen van de Overeenkomst waarop verweerster zich nog heeft beroepen, leidt op dit punt tot een andere uitleg. Van belang is ook dat verweerster zich in artikel 4 lid 1 van de Overeenkomst tegenover eiseres – en daarmee ook tegenover de andere eisers – heeft verbonden om ‘*er zorg voor [te dragen]*’ dat het F. zich op de verder beschreven wijze gedraagt. Deze eigen verplichting van verweerster is te zien als een aan eiseres gegeven garantie, met dien verstande dat verweerster vanzelfsprekend niet verplicht is tot het onmogelijke.

- 5.10 De Overeenkomst heeft een looptijd van vijf jaren en duurt nog tot 1 januari 2020. Verweerster heeft de Overeenkomst niet (tussentijds) opgezegd en heeft ook niet gesteld dat zij dit zal doen of dat de Overeenkomst op andere gronden tussentijds tot een einde zal komen. Zij heeft, integendeel, betoogd dat zij de Overeenkomst ten volle – hetgeen mede omvat: zolang deze voortduurt – nakomt. Een onderzoek naar de vraag of er mogelijkheden zouden bestaan voor een tussentijdse beëindiging, en zo ja, onder welke voorwaarden, kan in dit kort geding dus achterwege blijven.
- 5.11 De uitvoering van het voornemen (*‘voorgenomen besluit’*) van het F. om het eigen MML te sluiten en de taken van dit laboratorium over te hevelen naar G., te H., maakt de eisers 2-4 voor hun werkzaamheden in het F. afhankelijk van G.. Het is niet bij voorbaat onmogelijk dat zij – of een of twee van hen – een eigen relatie met G. aangaan. Redelijkerwijs bestaat deze mogelijkheid alleen in geval van een dienstverband van (een of meer van) deze eisers bij G.. Verweerster heeft nog wel gesteld dat andere mogelijkheden niet a priori zijn uitgesloten, maar het is niet realistisch om te verwachten dat de eisers 2-4 hun positie als vrijgevestigd arts-microbioloog zouden kunnen behouden. Als onweersproken staat vast dat G. alleen met artsen-microbiologen in dienstverband werkt, en in dit kort geding is niets concreets gesteld of gebleken waaruit zou kunnen volgen dat G. voor een of meer van de eisers 2-4 hierop een uitzondering zou willen maken. Hierbij verdient aantekening dat deze specifieke kwestie al lang speelt, zodat verweerster zich op dit aspect ruimschoots heeft kunnen voorbereiden. De eisers 2-4 van hun kant hebben verklaard dat zij bij het aangaan van de Overeenkomst door eiseres weloverwogen, en om meer dan één reden, hebben gekozen voor voortzetting van hun praktijkuitoefening als vrijgevestigd arts-microbioloog. Dat was hun goede recht. Van hen kan niet worden verlangd dat zij gedurende de looptijd van de Overeenkomst op dit voor hen belangrijke punt een andere koers varen. Daar komt, ten overvloede, bij dat een van hen, eiser 4, voordat hij als vrijgevestigde arts-microbioloog in de beide ziekenhuizen is gaan werken, in loondienst heeft gewerkt bij G. en dus weet wat zo’n dienstverband inhoudt.
- 5.12 Dit leidt tot de conclusie dat bij voortzetting van de werkzaamheden van de eisers 2-4 in het F. de band tussen hen en het (ten dienste van het F. staande) laboratorium wordt doorgesneden, indien het F. het MML overdraagt aan G.. Uit het in 5.9 overwogene volgt dat eisers het gelijk aan hun zijde hebben met hun betoog dat daarmee inbreuk wordt gemaakt op hun contractuele recht tegenover verweerster.
- 5.13 Eiseres, met de andere eisers in haar kielzog, heeft recht op nakoming van de Overeenkomst op dit punt. Hun vrees dat verweerster toerekenbaar zal tekortschieten in de nakoming is in de hier aanwezige omstandigheden reëel. Dit wettigt enigerlei voorziening in dit kort geding. Eisers behoeven ook niet bij voorbaat genoeg te nemen met het uitzicht op schadevergoeding in het geval dat verweerster niet langer aan haar verplichting uit artikel 4 voldoet. Zij hebben belang bij voortzetting van hun werkzaamheid als arts in het F., met een ‘eigen’ MML, waar ook gevestigd.
- 5.14 De uitnodiging, van het F. en van verweerster, aan eisers om ‘om de tafel te zitten’ is te laat en onvoldoende concreet om een reële kans te bieden op een oplossing waarbij de hier op het spel staande en in de Overeenkomst verankerde belangen van eisers, in het bijzonder de eisers 2-4, voldoende worden gewaarborgd. In elk geval staat de mogelijkheid van overleg in dit stadium niet in de weg aan het treffen van een of meer van de gevorderde voorzieningen.

- 5.15 Tegen de achtergrond van het voorgaande zal het Scheidsgerecht nu overgaan tot bespreking van de afzonderlijke onderdelen van de vordering.
- 5.16 Onderdeel 1 van de vordering strekt tot het voorwaardelijke, met een dwangsom versterkte, gebod aan verweerster om de Overeenkomst na te komen op de sinds 1 januari 2015 gebruikelijke wijze, dat wil zeggen door in het F. een MML te handhaven. Aan alle onderdelen van de vordering is de mogelijkheid verbonden dat het Scheidsgerecht in dit kort geding andere passende voorzieningen zal treffen dan die welke met zoveel woorden zijn gevraagd. Het hier besproken onderdeel is toewijsbaar, met de beperking dat een verplichting van verweerster om (door tussenkomst van het F.) ervoor te zorgen dat het MML in het F. moet worden gehandhaafd, te ver gaat. Dit leidt tot de hierna, in 6.1, op dit punt verwoorde restrictie. En ook hier past de aantekening dat verweerster niet verplicht is tot het onmogelijke. Zij zal zich ten volle, maar binnen de grenzen van hetgeen redelijkerwijs mogelijk is, moeten inspannen om haar garantie waar te maken. Met inachtneming van dit een en ander is onderdeel 1 toewijsbaar op de hierna te vermelden wijze. Er zal een termijn worden bepaald waarbinnen verweerster, nadat de hier bedoelde voorwaarde is vervuld, dit gebod moet nakomen.
- 5.17 Onderdeel 2 van de vordering strekt tot een, eveneens met een dwangsom versterkt, verbod aan verweerster om eraan mee te werken dat het MML in het F. wordt afgestoten en verplaatst naar G.. Dit onderdeel is in de hierna te omschrijven vorm toewijsbaar.
- 5.18 Onderdeel 3 van de vordering heeft, kort gezegd, de strekking dat aan verweerster het (ook weer met een dwangsom versterkte) gebod wordt opgelegd (de RvB van) het F. te sommeren om te bevestigen dat het F. de Overeenkomst (van verweerster met eiseres) volledig na te komen, en wel door in het F. een MML te handhaven zolang de Overeenkomst tussen deze partijen geldt. Ook dit onderdeel is, in algemene zin, toewijsbaar, zij het met een restrictie die gelijk is aan die welke zal worden verbonden aan het door eisers gewenste gebod dat het onderwerp is van onderdeel 1 van de vordering. Handhaving van het MML binnen de muren van het F. is immers niet nodig om de eisers 2-4 in staat te stellen hun praktijk uit te oefenen in overeenstemming met de voor hen geldende professionele standaard.
- 5.19 Uit de aard van de zaak gelden de aldus toewijsbare geboden en het op te leggen verbod zolang de Overeenkomst voortduurt.
- 5.20 Onderdeel 4 van de vordering bouwt voort op onderdeel 3, in deze zin dat het strekt tot een aan verweerster op te leggen gebod om, op straffe van een dwangsom, tegen het F. een kort geding voor het Scheidsgerecht aanhangig te maken indien (de RvB van) het F. niet tijdig gevolg geeft aan de in onderdeel 3 bedoelde – en zoals overwogen op zichzelf toewijsbare – sommatie. Het kort geding zou moeten strekken tot de veroordeling van het F. om in V. een MML te handhaven zolang de tussen het F. en verweerster geldende overeenkomst van opdracht, dan wel de Overeenkomst (tussen verweerster en eiseres), geldt.
- 5.21 Afgezien van verdere bijzonderheden kenmerkt onderdeel 4 zich aldus hierdoor dat aan verweerster zou moeten worden opgedragen tegen een derde een procedure aan te spannen die zij, verweerster, zelf niet wenst te voeren. Een dergelijke procedure is niet onder alle denkbare omstandigheden onmogelijk, maar kan gemakkelijk tot lastige (executie)problemen en daarmee mogelijk tot wanorde leiden. Het belang van eisers bij toewijzing van onderdeel 4, of een daarmee op één lijn te stellen voorziening, staat buiten twijfel, al is het maar omdat mogelijk alleen langs die weg te bewerkstelligen is dat het F. doet wat eisers op goede gronden wensen. Het gevaar van wanorde staat echter, in elk geval in dit stadium, aan toewijzing van deze voorziening in de weg. Aangenomen kan worden dat na dit kort geding overleg tussen partijen én het F. zal volgen waarin deze partijen de consequenties van het vonnis kunnen bespreken. Het resultaat daarvan ware af te wachten.

- 5.22 Ten aanzien van drie onderdelen van de hierna te formuleren beslissing zullen dwangsommen worden verbonden aan het gebod of verbod in kwestie. Er zijn redenen om deze dwangsommen te maximeren. Bepaald zal ook worden dat verweerster, in geval van overtreding van meer dan één van de te treffen voorzieningen, per dag waarop zij een of meer van deze overtredingen pleegt, niet meer dan eenmaal € 10.000 zal verbeuren. De clausules met betrekking tot de dwangsom worden voorts in overeenstemming gebracht met de bepaling van artikel 611a lid 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat ingevolge artikel 1056 van dit wetboek ook van toepassing is in een arbitraal geding. Dit betekent dat dwangsommen niet kunnen worden verbeurd vóór de betekening van dit vonnis.

De proceskosten

- 5.23 Bij deze uitkomst komen de proceskosten voor rekening van verweerster, die als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij is te beschouwen. Deze kosten omvatten de kosten van het Scheidsgerecht, die worden begroot op het hierna te vermelden bedrag. Dit bedrag zal worden verrekend met het door eisers betaalde voorschot, met terugbetaling aan hen van het restant. Voorts zal verweerster worden veroordeeld tot betaling van het – eveneens hierna te vermelden – bedrag als bijdrage in de kosten van rechtsbijstand van eisers.

6. De beslissing

Het Scheidsgerecht:

- 6.1 gebiedt verweerster om, indien de raad van bestuur van het F. te V. een besluit neemt tot afstoting van het medisch-microbiologisch laboratorium in dit ziekenhuis, de overeenkomst die op 30 december 2014 is gesloten tussen verweerster en eiseres, op de sinds 1 januari 2015 gebruikelijke wijze na te komen door jegens eisers te waarborgen dat een medisch-microbiologisch laboratorium in stand blijft dat binnen de voor de eisers 2-4 geldende professionele standaard ten dienste van deze eisers staat in samenhang met hun werkzaamheden als arts-microbioloog in het F.;
- 6.2 bepaalt dat verweerster voor elke volle dag waarop zij, na verloop van vijf werkdagen na de datum waarop zij kennis heeft gekregen van het in 6.1 bedoelde besluit van het F. en na de betekening van dit vonnis, in strijd handelt met het in 6.1 vermelde gebod, aan eisers (tezamen) een dwangsom van € 10.000 verbeurt, met dien verstande dat uit dezen hoofde boven de som van € 250.000 geen dwangsommen meer worden verbeurd;
- 6.3 verbiedt verweerster om eraan mee te werken dat het medisch-microbiologisch laboratorium in het F. te V. wordt afgestoten aan de G. te H.;
- 6.4 bepaalt dat verweerster voor elke volle dag waarop zij, na de betekening van dit vonnis, in strijd handelt met het in 6.3 vermelde verbod, aan eisers (tezamen) een dwangsom van € 10.000 verbeurt, met dien verstande dat uit dezen hoofde boven de som van € 250.000 geen dwangsommen meer worden verbeurd;
- 6.5 gebiedt verweerster om het F. te V. binnen drie dagen na de betekening van dit vonnis schriftelijk te sommeren om binnen vijf werkdagen na de verzending van deze sommatiebrief onvoorwaardelijk te bevestigen dat zij – zijnde de stichting die het zojuist genoemde ziekenhuis in stand houdt – de overeenkomst van opdracht die zij met verweerster heeft gesloten volledig nakomt, in deze zin dat een medisch-microbiologisch laboratorium in stand blijft dat binnen de voor de eisers 2-4 geldende professionele standaard ten dienste van deze eisers staat in samenhang met hun werkzaamheden als arts-microbioloog in het F.;

- 6.6 bepaalt dat verweerster voor elke volle dag waarop zij in strijd handelt met het in 6.5 vermelde gebod, aan eisers (tezamen) een dwangsom van € 10.000 verbeurt, met dien verstande dat uit dezen hoofde boven de som van € 250.000 geen dwangsommen meer worden verbeurd;
- 6.7 bepaalt dat verweerster op één dag niet meer dan in totaal € 10.000 aan dwangsommen kan verbeuren;
- 6.8 veroordeelt verweerster in de kosten van het Scheidsgerecht, die worden begroot op € 5.225,47;
- 6.9 bepaalt dat het in 6.8 genoemde bedrag zal worden verhaald op het door eisers betaalde voorschot, met terugbetaling van het restant aan hen en met de veroordeling van verweerster om de som van € 5.225,47 aan eisers te voldoen;
- 6.10 veroordeelt verweerster om aan eisers als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand aan hun zijde een bedrag van € 7.500 te voldoen;
- 6.11 wijst het meer of anders gevorderde af.

Aldus vastgesteld te Utrecht en op 12 juli 2017 aan de partijen verstuurd.